32 KLEURBLADZIJDEN

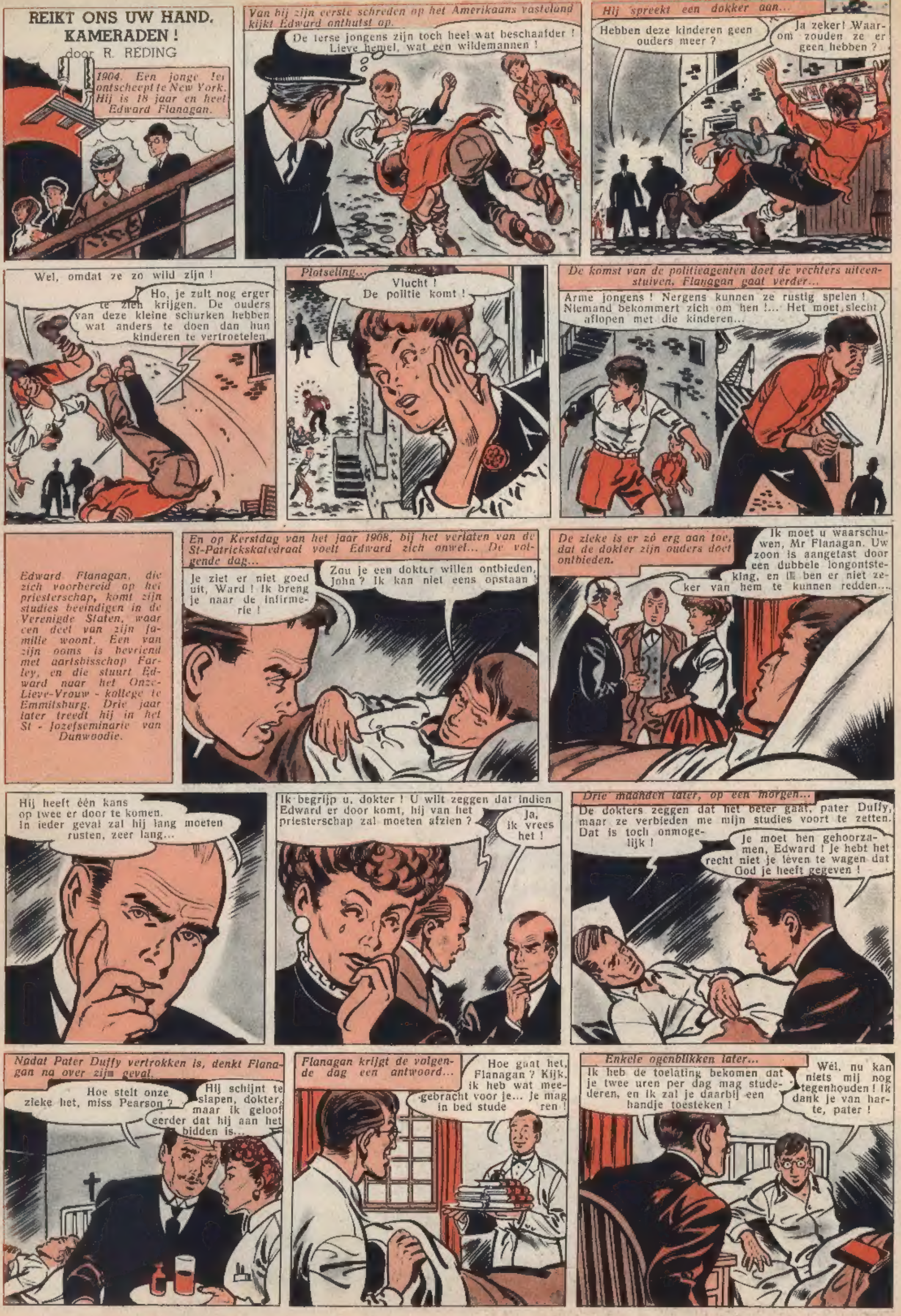
KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
8 F.
49
IN NEDERLAND 60 Ct

Ons volledig tekenverhaal :

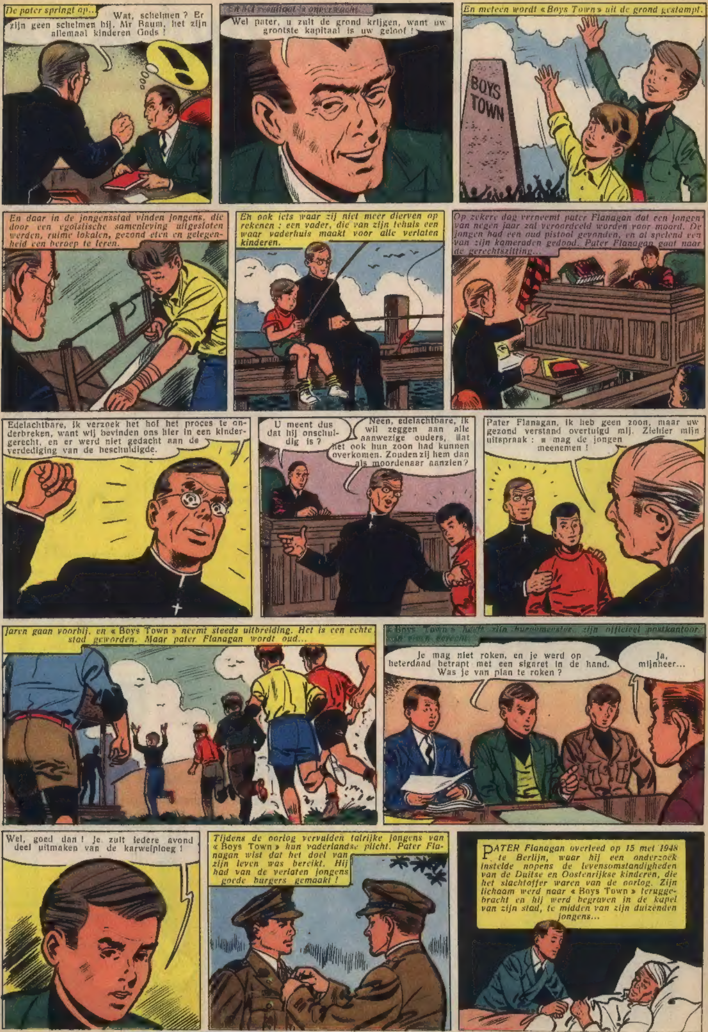
REIKT ONS UW HAND KAMERADEN !

REIKT ONS UW HAND, KAMERADEN !
door R. REDING
1904. Een jonge Ier ontscheept te New York. Hij is 18 jaar en heet Edward Flanagan.
Van bij zijn eerste schreden op het Amerikaans vasteland kijkt Edward onthutst op.
De Ierse jongens zijn toch heel wat beschaafder ! Lieve hemel, wat een wildemannen !
Hij spreekt een dokker aan...
Hebben deze kinderen geen ouders meer ?
Ja zeker! Waarom zouden ze er geen hebben ?
Wel, omdat ze zo wild zijn !
Ho, je zult nog erger te zien krijgen. De ouders van deze kleine schurken hebben wat anders te doen dan hun kinderen te vertroetelen.
Plotseling...
Vlucht ! De politie komt !
De komst van de politieagenten doet de vechters uiteenstuiven. Flanagan gaat verder...
Arme jongens ! Nergens kunnen ze rustig spelen ! Niemand bekommert zich om hen !... Het moet slecht aflopen met die kinderen...
Edward Flanagan, die zich voorbereid op het priesterschap, komt zijn studies beëindigen in de Verenigde Staten, waar een deel van zijn familie woont. Een van zijn ooms is bevriend met aartsbisschop Farley, en die stuurt Edward naar het Onze-Lieve-Vrouw - kollege te Emmitsburg. Drie jaar later treedt hij in het St - Jozefseminarie van Dunwoodie.
En op Kerstdag van het jaar 1908, bij het verlaten van de St-Patrickskatedraal voelt Edward zich onwel... De volgende dag...
Zou je een dokter willen ontbieden, John ? Ik kan niet eens opstaan !
Je ziet er niet goed uit, Ward ! Ik breng je naar de infirmerie !
De zieke is er zó erg aan toe, dat de dokter zijn ouders doet ontbieden.
Ik moet u waarschuwen, Mr Flanagan. Uw zoon is aangetast door een dubbele longontsteking, en ik ben er niet zeker van hem te kunnen redden...
Hij heeft één kans op twee er door te komen. In ieder geval zal hij lang moeten rusten, zeer lang...
Ik begrijp u, dokter ! U wilt zeggen dat indien Edward er door komt, hij van het priesterschap zal moeten afzien ?
Ja, ik vrees het !
Drie maanden later, op een morgen...
De dokters zeggen dat het beter gaat, pater Duffy, maar ze verbieden me mijn studies voort te zetten. Dat is toch onmogelijk !
Je moet hen gehoorzamen, Edward ! Je hebt het recht niet je leven te wagen dat God je heeft gegeven !
Nadat Pater Duffy vertrokken is, denkt Flanagan na over zijn geval.
Hoe stelt onze zieke het, miss Pearson ?
Hij schijnt te slapen, dokter, maar ik geloof eerder dat hij aan het bidden is...
Flanagan krijgt de volgende dag een antwoord...
Hoe gaat het, Flanagan ? Kijk, ik heb wat meegebracht voor je... Je mag in bed studeren !
Enkele ogenblikken later...
Ik heb de toelating bekomen dat je twee uren per dag mag studeren, en ik zal je daarbij een handje toesteken !
Wel, nu kan niets mij nog tegenhouden ! Ik dank je van harte, pater !

ZONDER zich nog verder om zijn gezondheid zorgen te maken gaat Edward Flanagan aan het studeren. Op het einde van het schooljaar slaagt hij schitterend voor zijn examens, maar de geneesheren verklaren dat hij nog niet genezen is. In gezelschap van zijn ouders vertrekt hij naar Omaha, waar zijn broer Patrick pastoor is.
Ik geloof niet dat mijn laatste uur geslagen is, Pat ! Alleszins nu nog niet !
Ik zal je voorstellen aan monseigneur Scannell. Dan moet je maar doen wat hij beslist !
De volgende dag...
Ik ken een plaats waar je zou kunnen heengaan, op voorwaarde dat je gezondheid...
Monseigneur, ik hoest niet meer, en ik ben reeds wat zwaarder geworden. De dokters van Dunwoodie hebben zich vergist... Waar mag ik heengaan ?
Naar Rome
Wat ? Naar Rome ?...
!
Men moet schitterende studies gedaan hebben om naar Rome te mogen gaan. Edward, jij bent een schitterend student, en je zult naar Rome gezonden worden door de bisschop van dit bisdom, en dat ben ik ! Wat verlang je nog meer ?
Op 4 oktober 1907 laat Flanagan zich te Rome inschrijven aan de Gregoriaanse universiteit.
Jammer genoeg heeft hij zijn frele krachten overschat. In januari 1908 wordt hij door de dokters opgegeven indien hij nog langer in de Eeuwige Stad blijft. Hij moet naar de Verenigde Staten terugkeren... Na een onderbreking van een jaar, gedurende hetwelk hij werkt als boekhouder in een konservenfabriek, is Flanagan eindelijk voorgoed genezen. Hij keert terug naar Europa, en voltooit zijn studies te Innsbrück, in Oostenrijk.
Op 26 juli 1912 worden al zijn moeizame inspanningen beloond. Flanagan wordt priester gewijd in de Sint-Ignatiuskerk te Innsbrück en draagt er zijn eerste mis op...
Bij zijn terugkeer in Amerika, krijgt hij zijn eerste taak in het kleine stadje O'Neill. Weldra wordt hij onderpastoor in de Sint-Patricksparochie te Omaha. Na de mislukking van de oogst van het jaar 1913, komt een leger van hongerende werklozen naar Ohama afgezakt. Flanagan wijdt al zijn krachten aan hun lot. Hij zamelt voedsel en eten in, en opent een « hotel », waar deze ongelukkigen een onderkomen vinden.
BURLINGTON HOTEL
Op een avond komt een onverwachte gast aankloppen...
Ben jij de « man in het zwart ? »
Ja, waarmee kan ik je helpen ?
Mag ik hier komen wonen ? Ik heet Paul ..
Waarom wil je hier komen wonen, Paul ?
Omdat ik geen ouders meer heb. Moeder is een maand geleden gestorven, en sinds gisteren heb ik niets meer gegeten...
Goed ! Ga je eerst wassen, en dan zullen we samen eten, ja ?
Deze ontmoeting brengt een wending in het leven van pater Flanagan.
Die straatjongens van New York en deze hier nu... Ja, die hebben mijn hulp nodig...
Enkele dagen later woont pater Flanagan een zitting bij van het kindertribunaal...
Men behandelt hen als grote mensen. Waarom vraagt men zich niet af waarom zij slecht hebben gehandeld ?... Ik wil met de rechter spreken !

Na de zitting..
Ekskuseer mij, edelachtbare : aanziet u de vonnissen die u velt als rechtvaardig ?
Eerlijk gezegd, neen !
Maar waar kan ik die kinderen anders sturen dan naar een verbeteringshuis?
Zou u mij niet enkele van die kereltjes kunnen toevertrouwen...
Wel, het ware de moeite om dat te beproeven !
Twee kleine vagabonden worden aan pater Flanagan toevertrouwd.
Pater, je zegt dat wij altijd goed zullen doen. Hoe kun jij dat weten ?
Omdat ik er zeker van ben dat je wil leven naar Gods woord !
Weken gaan voorbij, en het aantal kinderen wordt steeds groter. Pater Flanagan moet aan de toekomst denken.
Ik kan hen niet redden, alleen maar met hen hier base-ball te laten spelen. Ik moet hen een tehuis bezorgen !
Hij legt aan zijn bisschop zijn idee voor en de bisschop aanvaardt zijn plan.
O.K., pater, maar, je zult alleen op je eigen inkomsten kunnen rekenen!
Zohaast men van mijn initiatief zal horen zal ik hulp krijgen.
En op dat punt vergist pater Flanagan zich, want de reaktie van het publiek is niet steeds gunstig.
Uw taak, pater, is toch het verspreiden van het woord Gods... Verkondig het evangelie, maar bekommer u niet om die kleine schurken !
Die kinderen zijn geen bandieten, mijnheer ! Alleen sommige grote mensen zijn de schuld !
CERIES
Pater Flanagan leent wat hij te kort komt, en spijts alles en iedereen begint hij met zijn werk. Zijn eerste tehuis voor jongens is een vervallen gebouw, waarvoor hij een maandelijkse huur van 90 dollar moet betalen.
Wij zullen het hard hebben, jongens, maar wij hebben nu toch reeds een tehuis !
Drie kloosterzusters komen hem helpen. Gezien de toestand van zijn financies moet de pater zich met twee verschillende taken bezighouden.
Zuster, ik ben hier maar een bediende. Enerzijds schrijf ik bedelbrieven en anderzijds stel ik de programma's van de spelen en van de dagtaken op !
De tijd loopt verder. In de lente van het jaar 1918 is het aantal van zijn kleine kostgangers te groot geworden, en pater Flanagan huurt een ruimer gebouw. En nu komen de buren een handje toesteken. Er zijn reeds verschillende vrouwen, die weten hoe moeilijk het is kinderen op te voeden, die graag een handje komen helpen. Er komen uit alle hoeken van de Verenigde Staten kinderen een onderkomen vragen in het tehuis van pater Flanagan.
Zelfs het gerecht...
Dat mag je in de « Daily News » drukken : « Het tehuis van pater Flanagan is een instelling van openbaar nut. »
Wat ik bij u niet kan begrijpen, pater, is het feit dat u geen onderscheid maakt tussen blanken en zwarten !
Zeer juist, mijnheer, maar zou u mij kunnen zeggen welke de kleur is van hun ziel ?
De kleine beschermelingen van pater Flanagan worden geen engelen van de ene dag op de andere...
Op 1 september 1921 heeft het tehuis van pater Flanagan reeds 1,251 kinderen. De pater heeft een bouwterrein ontdekt, en gaat kennis maken met de eigenaar.
Mr Baum, ik beschik niet over de som die u voor u grond verlangt, maar ik zal u betalen zohaast ik kan !
U bent een priester, mijnheer, en ik ben een zakenman...
Is het geen goede taak kinderen fe helpen, die dank zij ons goede burgers zullen worden ?
U vraagt me een gewaagde zaak te ondernemen voor uw kleine schelmen !

Volgende week : ALEXANDER DE GROTE

Einde

ONDER ONS VERMA

BESTE JANTJE,

IK heb je briefje, waarin je mij een berg speelgoed vraagt, goed ontvangen. Maar ik heb toch verwonderd opgekeken toen ik deze lange lijst overliep.

Moest ik je alles bezorgen wat je mij vraagt, dan zou er maar weinig meer overschieten voor de andere kinderen uit je straat, en die hebben toch even veel recht als jij op hun deel van de schatten uit mijn speelgoedmagazijn.

Ik ontvang graag brieven van jongens en meisjes, want ik hou veel van kinderen. Maar ik hou veel minder van jongens en meisjes die alleen maar aan zichzelf denken, en alles vragen wat hen door het hoofd schiet, of wat hun vrienden of vriendinnen bezitten...

Zou je je dit jaar niet met wat minder kunnen tevreden stellen, want ik heb ook nog extrapakketjes moeten samenstellen voor de kinderen uit verschillende landen, die tijdens de jongste weken zwaar werden beproefd door de oorlog.

Ik hoop, beste Jantje, dat je dus niet verwonderd zult staan kijken, wanneer je in je mandje op de morgen van mijn feestdag niet alles zult vinden, wat je mij hebt gevraagd. Volgend jaar zal ik misschien wat royaler kunnen zijn, als de wereld wat vreedzamer en gelukkiger is en... jij nog meer je best zult hebben gedaan thuis en op school.

Met de hartelijkste groeten van je goede vriend, Sinterklaas

EEUWIGE TROUW

C. LAUWERS, uit Laken, kreeg voor zijn achttiende verjaardag, zoals alle Kuifje's lezers die jarig zijn, een kaartje. Hij schreef ons een vriendelijk dankbriefje : «...Alhoewel ik reeds twee jaar werk, en over weinig tijd beschik, lees ik nog steeds uw blad met veel genoegen. « Kuifje » is het beste en meest verzorgde weekblad dat ik ken! ».

Dat is heel vriendelijk. Wij hopen dat je ons blad minstens tot je 77 jaar zult lezen !

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

ZO NIEUWSGIERIG !...

Tante : Toen ik zo oud was als jij, Fritsje, had ik nog nooit een leugen verteld.

Fritsje : En wanneer ben je er dan mee begonnen, tante ?

MONOLOOG EN DIALOOG

Suske : Vader, wat is een dialoog ?

Vader : Een dialoog is een gesprek tussen twee mensen.

Suske : Dus, als jij met moeder spreekt ?

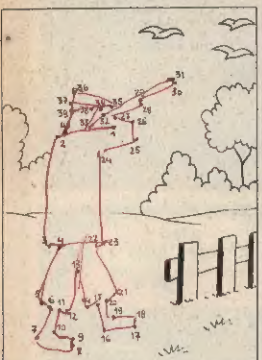
Vader : O neen, jongen, dat is een monoloog !

DE ARCHITEKT

Een architekt en zijn vrouw zijn uitgenodigd voor een feestje. De architekt is al lang klaar, maar aan het toilet van z'n vrouw schijnt er maar geen einde te komen. Ten slotte roept de architekt opgewonden :

— Zeg eens, moet dat « aanstrijken » werkelijk zo lang duren ? Als het « gebinte » er maar is !

MAAK DEZE TEKENING

Wanneer je één met twee, twee met drie, en zo vervolgens alle cijfers met elkaar verbindt, krijg je een volledige tekening.

DE TEST VAN DE WEEK : KOESTER JE WROK ?

WROK koesteren of haatdragend zijn leidt tot niets. Het is in vele gevallen belachelijk. Een verstandig mens verlaagt zich niet tot haat, nijd of wraak. Bewijs met deze test dat je niet haatdragend bent.

	JA	NEEN
1. — Iemand maakte je lange tijd geleden belachelijk. Je ontmoet hem maar je doet alsof hij lucht is ?	....	....
2. — Je mocht van je ouders niet mee met je vrienden op uitstap. Je loopt een hele week koppig rond en je zegt geen woord ?	....	....
3. — Een schoolmakker verloor een van zijn familieleden. Je draagt hem niet in je hart omdat hij je eens heeft uitgelachen. Je biedt hem toch vriendelijk je innige deelneming aan ?	....	....
4. — Je leraar maakt je een opmerking voor heel de klas. Je ontmoet hem op straat, je draait het hoofd de andere kant uit om hem niet te moeten groeten ?	....	....
5. — Je rivaal triomfeert tijdens spel of sport. Je bent inwendig boos omdat hij met de zege ging strijken ?	....	....
6. — Een vriend die gewoonlijk een minder goede plaats heeft dan jij wordt vóór je geklasseerd. Je verdraagt dat zeer slecht ?	....	....
7. — Ga je zo ver ruzie te maken met een vriend die men je thuis tot voorbeeld stelt ?	....	....
8. — Je broer of je zus is ziek en daarom mag je niet uitgaan. Ben je boos op de zieke ?	....	....
9. — Een vriend kan je de gevraagde dienst niet bewijzen. Gun je hem voortaan geen blijk meer ?	....	....
10. — Ben je zo haatdragend dat je nooit meer tevreden of blij bent ?	....	....
Totaal . . .	....	....

KOM MEE NAAR DE POSTILJON VOOR HET ANTWOORD OP DE TEST

DOOR WILLY VANDERSTEEN

KAPITEIN GRI
5.
Neen, ik droom niet!.. Ik ben klaar wakker en ik zie . . . HET WRAK VAN EEN GALJOEN!
Dat moet ik even van dichtbij bekijken !...
Onmogelijk ! Ik kan niet dieper meer gaan !...
Oef ! Frisse lucht !
Ik deed een zeer belangrijke ontdek-king ! De schepen uit die tijd hadden vaak een lading goud aan boord ! . . .
...Als ik naar hier kan terug komen met 'n duikerspak, zou ik misschien 't goud vinden en dan... zou ik 'n nieuwe boot kunnen kopen !
Maar natuurlijk moeten wij eerst uit de penarie geraken !...

JZEBAARD DOOR RMacherot

EXCLUSIVITEIT « KUIFJE »

Hallo, Hallo, hier LUC VARENNE

WIJ GAAN NAAR KEULEN !

JA, wij gaan naar Keulen om er te spelen tegen de Duitse voetbalploeg en indien de schijn niet bedriegt, zullen onze Rode Duivels daar een « warm » onthaal krijgen. Je mag niet vergeten dat ons nationaal elftal de Duitse voetbalploeg, die toch wereldkampioen 1954 was, heeft doen struikelen. Herinner je je nog de opwindende matchen van juni 1954 geleverd te Bazel, Bern, Zurich, Lugano en Lausanne door de beste voetbalklubs ter wereld. Wij mochten er ook onze kans verdedigen, daar wij het Zweedse elftal te Stockholm hadden kunnen verslaan, iets wat, volgens mijn mening, alleen de Engelsen voor ons hadden klaar gespeeld. De Hongaren, de beste voetballers ter wereld, moesten een zeer uitputtende match leveren tegen de Brazilianen. Deze laatsten werden verslagen, maar dat was te veel voor deze heetgebakerde Zuid-Amerikanen en zij leverden na afloop van de match nogmaals slag, maar dan met lege flessen...

Twee dagen later stond het elftal van Uruguay opgesteld tegen de Hongaren en ook zij moesten in het stof bijten. In finale stonden dan de Hongaren tegenover de Duitse ploeg, waarover men sedert 1940 helemaal niets meer had gehoord. De Duitsers waren te voren reeds door Hongarije verslagen geweest met 8 tegen 3. Ik was te Bern toen de grote match gespeeld werd. Het stadion was niet eens vol; de Zwitsers houden helemaal niet zoveel van voetbal. De Hongaren zetten de match in met brio en maakten al heel vlug twee doelpunten. Ze waren er vast van overtuigd dat zij de overwinning zouden behalen en speelden daarom ook na de twee eerste doelpunten veel langzamer en kalmer. Dat paste de Duitsers opperbest. Fritz Walter, 34 jaar, een matig speler maar een buitengewoon knap strateeg, maakte er onmiddellijk gebruik van : 2-2 juist voor de pauze. In de tweede speelhelft kon Duitsland Hongarije overwinnen dank zij Rahn die van op een afstand van 18 m naar het doel schopte... het was raak! Duitsland was wereldkampioen. Zo'n titel is echter zeer zwaar om dragen en voor de Duitsers begonnen de moeilijkheden pas voor goed.

België had met Duitsland een match georganiseerd voor het openen van de wereldkampioenschappen 1954. De nieuwe kampioenen moesten hun woord

gestand doen en kwamen dus in september van datzelfde jaar 1954 naar het stadion van de Heizel te Brussel. Het was de eerste match van de wereldkampioenen en ze werden door de Rode Duivels geklopt met 2-0.

Het is dus wel onnodig jullie te vertellen dat de Duitsers hun best zullen doen om hun nederlaag te doen vergeten !

MARS

GROEIEN er planten op Mars ? Is Mars bewoond ? Is het leven op Mars mogelijk ? Op deze en nog vele andere vragen hoopten de geleerden een antwoord te vinden toen Mars, in de nacht van 10 op 11 september jl. om 23 uur, de aarde genaderd was tot op 56.576.000 km; de kleinste afstand welke de aarde van Mars scheiden kan.

EEN MAN VAN 100 KG WEEGT ER SLECHTS 38 KG

SINDS vele eeuwen boeit Mars de sterrekundigen en over deze planeet weet men wel een en ander af. Men weet bv. dat haar diameter half zo groot is als die van de aarde : 6.700 km en dat ze tienmaal minder weegt. De zwaartekracht doet er zich niet ze sterk voelen als op aarde en een man van 100 kg heeft op Mars het pluimgewicht van 38 kg. Het Marsjaar duurt 687 dagen en een dag telt 24 uren, 37 minuten en 22"67. Er zijn vier seizoenen die tweemaal zo lang zijn als die van de aarde. In de zomer stijgt de barometer niet hoger dan 30°, maar in de winter daalt hij tot —60° en —100°. De nachten zijn erg koud : —40°. De dampkring gelijkt op die van de aarde op een hoogte van 15 km. Men ontdekte in de atmosfeer rond Mars koolstof, stikstof en zeldzame gassen zoals argon. Men weet niet met zekerheid of er zuurstof aanwezig is, waterdamp zou er voor 5 procent voorhanden zijn.

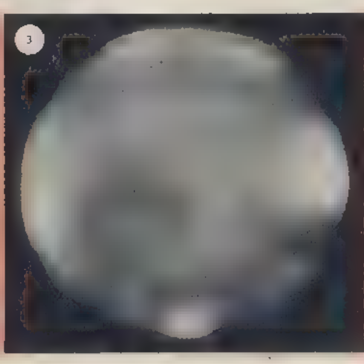
BIJ DE FOTO'S :

1 en 2. — Deze twee foto's werden opgenomen te mont Palomar, dank zij de reuzen telescoop, de foto links met blauw en de foto rechts met rood licht. Op foto 1 zie je de witte ijskappen op de Noord- en Zuidpool van Mars. Op foto 2 zijn deze witte vlekken veel kleiner, je ziet echter duidelijk de donkere zones waar planten zouden groeien. De grijze vlekken zijn de uitgestrekte zandvlakten die Mars een oranje kleur geven.

3 en 4. — Twee foto's met blauw licht genomen op de mont Palomar schijnen de bewering van de Russische astronoom Barabachev te staven als zou de ijskap van de Zuidpool in twee splijten. Op foto 4 is dit fenomeen duidelijk zichtbaar. De Japanse sterrekundigen zijn het hierover met de Russen lang niets eens !

NADERDE DE AARDE MAAR GAF HAAR GEHEIM NIET PRIJS

Witte, blauwe en gele wolken zweven op een hoogte van 7 à 25 km. De gele wolken worden toegeschreven aan zandstormen, ze zijn eerder zeldzaam. De witte zijn ijskristallen en ze gelijken op onze cirruswolken. De wolken van Mars worden, zo meent men althans, gedreven door de wind.

ZIJN ER PLANTEN ?

KUNNEN er in zulke omstandigheden planten groeien op Mars ? Op deze planeet, die voor het oog van de sterrekundigen verschijnt als een brede oranjekleurige vlek (oranjekleurig vanwege de uitgestrekte zandvlakten en de woestijnen die twee derde van de oppervlakte bedekken), hebben astronomen van Australië groene vlekken gezien die bewijzen dat er planten groeien. Een Russische geleerde, prof. Tikhov, ontdekte onlangs laagvlakten met vreemde kleuren : bruin, purper, geel, groen, violet en blauw. Hij meent dat de klaurige vlekken kleine bloemen en korstmossen zijn.

Tikhov zegt, dat deze planten ongetwijfeld een zonderlinge eigenschap bezitten. Daar zij begeerig zijn naar warmte, vangen zij die zonnestralen op welke een hoge warmtegraad bezitten, nl. de rode en de gele. De blauwe en violette stralen worden terzijde gelaten. Zij geven aan de planten op Mars die eigenaardige nachtblauwe schijn. « Zowel op de hoogvlakten van Pamir als in Siberië, heb ik dikwijls opgemerkt, aldus prof. Tikhov, dat de planten gezien van op afstand, blauw zijn ».

ZIJN ER MARSBEWONERS ?

TIKHOV gaat nog verder en is van oordeel dat het mogelijk is dat er op Mars dieren leven. Prof. Becquerel gaat ook die richting uit wanneer hij drie jaar geleden verklaarde : « dat de koude, de vreselijke droogte, het gebrek aan zuurstof, de geringe drukking en de intensiteit van de ultravioletstralen geheel andere voorwaarden schapen als deze waarin het leven zich op aarde ontwikkelen kon. We vinden op Mars misschien geen dieren zoals er op aarde leven en het is tijdverlies ons in te beelden « hoe » ze er wel kunnen uitzien. Ze zijn wellicht totaal verschillend van al wat wij op aarde kennen en op aarde zien ».

DE VIOLETTE ZONE

VOLGENS prof. Becquerel is het **niet** zeker dat de dampkring om Mars de ultravioletstralen, die alle leven doden, doorlaat. Op de aarde is het leven van planten, dieren en mensen mogelijk omdat er op een hoogte van 20 km een laag ozon ligt welke de ultravioletstralen opslorpt. Mars heeft ook een beschermende zone die zich tussen 10 en 20 km bevindt. Deze beschermende laag is 190 km breed en samengesteld uit fijne deeltjes van een nog onbekende stof die door Wright « violette laag » werd geheten.

Er is ook water op Mars, doch in geringe hoeveelheid. Zo'n uitgestrekte diepe waterplas die wij « zee » noemen, vind je niet op Mars. Een Marszee, je kan ze ook meer of zelfs moeras noemen, is slechts enkele centimeter diep. Volgens recente berekeningen van Spaanse sterrekundigen is de Marszee, de waterplas nabij de Mars-evenaar gelegen, slechts 32 cm diep. De ijskap op de polen van Mars vormt een waterreserve

In de lente smelt de sneeuw en het ijs van de twee polen en er ontstaat een grijsgroene zone die met zich een snelheid van 50 km per dag naar de evenaar toe uitstrekt. In 130 dagen wordt heel het halfrond grijsgroen, dan krijgt het een rode kleur, vervolgens blauw, violet en wanneer de winter opnieuw aanbreekt bruin. Hoe verklaart men dit fenomeen ? De sluier van dit mysterie werd nog niet gelicht.

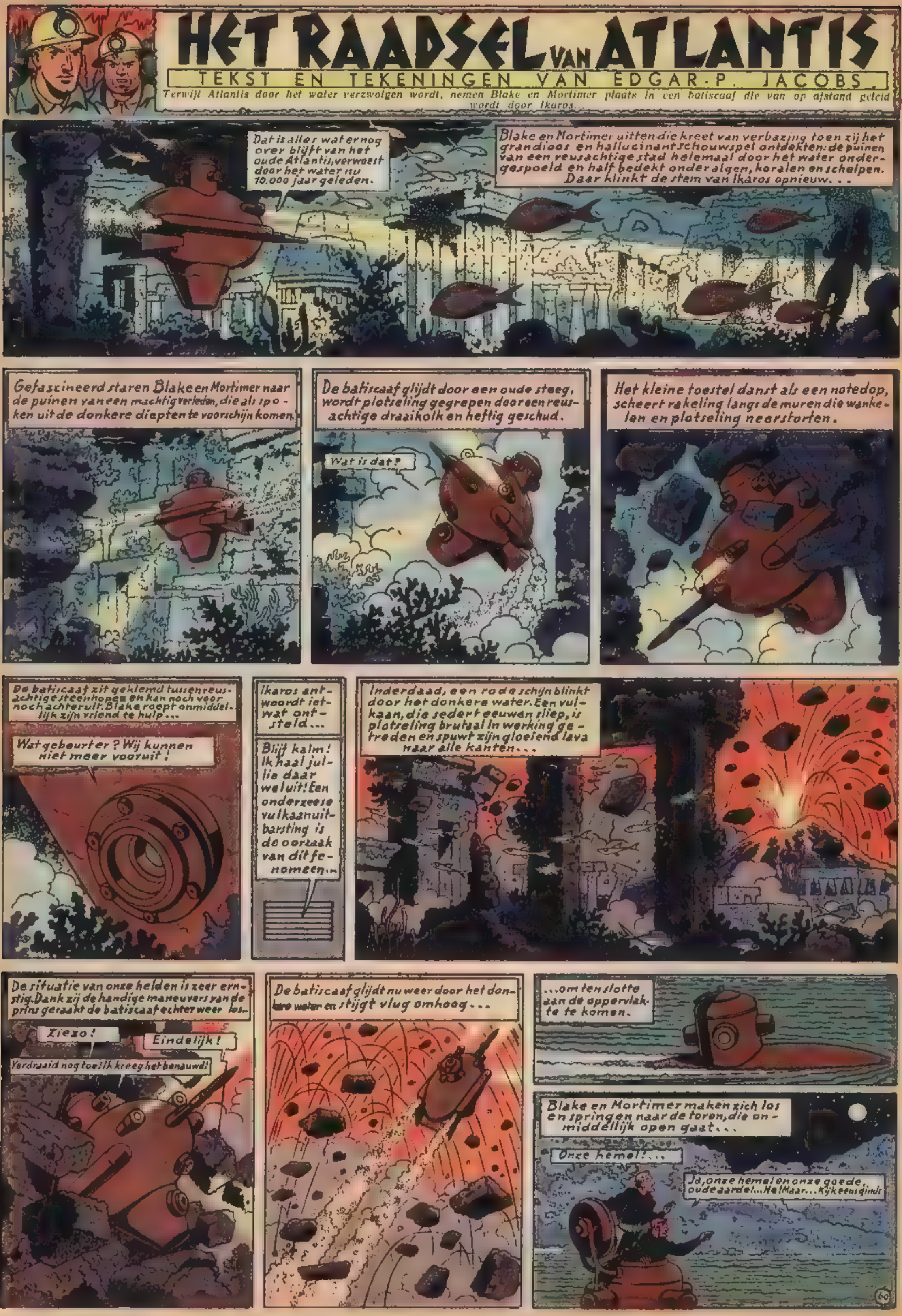
Volgens de astronoom Kuiper bevat de dampkring van Mars een hoeveelheid koolzuur die overeenkomt met ongeveer tweemaal de 3/10.000 van wat de dampkring om de aarde bevat. Het is, volgens Kuiper, mogelijk dat de planten van Mars koolstof en zonne-energie uit de dampkring trekken.

EEN MILJARD JAREN GELEDEN

ZO het plantenleven mogelijk is op Mars, lijkt het zeer onwaarschijnlijk dat er Marsbewoners zouden leven die enigszins te vergelijken zijn met de Aardbewoners. Mars heeft zich nu een miljard jaren geleden van de zon afgescheiden om een planeet te worden. Vergeleken met de aarde, waar het menselijk leven nog maar pas een miljoen jaren bestaat, zou het al zeer verwonderlijk wezen moesten de Marsbewoners, **zo ze er ooit zijn geweest,** al niet lang uitgestorven zijn.

(Kom mee naar blz. 30.)

HET RAADSEL VAN ATLANTIS
TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS.
Terwijl Atlantis door het water verzwolgen wordt, nemen Blake en Mortimer plaats in een batiscaaf die van op afstand geleid wordt door Ikaros...
Dat is alles wat er nog over blijft van het oude Atlantis, verwoest door het water nu 10.000 jaar geleden.
Blake en Mortimer uitten die kreet van verbazing toen zij het grandioos en hallucinant schouwspel ontdekten: de puinen van een reusachtige stad helemaal door het water ondergespoeld en half bedekt onder algen, koralen en schelpen. Daar klinkt de stem van Ikaros opnieuw...
Gefascineerd staren Blake en Mortimer naar de puinen van een machtig verleden, die als spoken uit de donkere diepten te voorschijn komen.
De batiscaaf glijdt door een oude steeg, wordt plotseling gegrepen door een reusachtige draaikolk en heftig geschud.
Wat is dat?
Het kleine toestel danst als een notedop, scheert rakeling langs de muren die wankelen en plotseling neerstorten.
De batiscaaf zit geklemd tussen reusachtige steenhopen en kan noch voor noch achteruit. Blake roept onmiddellijk zijn vriend te hulp...
Wat gebeurt er? Wij kunnen niet meer vooruit!
Ikaros antwoordt ietwat ontsteld...
Blijf kalm! Ik haal jullie daar wel uit! Een onderzeese vulkaanuitbarsting is de oorzaak van dit fenomeen...
Inderdaad, een rode schijn blinkt door het donkere water. Een vulkaan, die sedert eeuwen sliep, is plotseling brutaal in werking getreden en spuwt zijn gloeiend lava naar alle kanten...
De situatie van onze helden is zeer ernstig. Dank zij de handige maneuvers van de prins geraakt de batiscaaf echter weer los.
Ziezo!
Eindelijk!
Verdraaid nog toe! Ik kreeg het benauwd!
De batiscaaf glijdt nu weer door het donkere water en stijgt vlug omhoog...
...om tenslotte aan de oppervlakte te komen.
Blake en Mortimer maken zich los en springen naar de toren, die onmiddellijk open gaat...
Onze hemel!...
Ja, onze hemel en onze goede, oude aarde!... He! Maar... Kijk eens ginds
60

Nauwelijks zijn onze vrienden in het voorhistorisch gebied, of zij vallen in handen van Norton en Muller...

(Wordt voortgezet.)

De auto vliegt!

RODEO OP VIER WIELEN

Met een maximum snelheid springt de Versailles in de ruimte. Al het gewicht van de wagen rust op dit ogenblik op de achterste wielen.

Op vier meter hoogte vervolgen wagen en piloot hun koers. De stabiliteit blijft perfekt.

EEN rodeo met sterke, vurige mustangs is een boeiend schouwspel. In onze tijd waar iedereen gemotoriseerd is, zou het wel verwonderlijk zijn indien men niet op het idee was gekomen rodeo's op vier wielen in te richten. Je hebt beslist al gehoord van de HOLLYWOOD AUTO-RODEO, die in Amerika heel wat belangstelling geniet.

De knapste leden van die HOLLYWOOD AUTO-RODEO zijn naar Frankrijk gekomen en halen met hun auto's de verbazendste toeren uit. Om hun halsbrekende stukjes uit te halen, gebruikten zij in Frankrijk de « Versailles ». Hier zien jullie dan enkele opnamen van de verbazende sprongen uitgehaald door Al Kent, een as van de HOLLYWOOD AUTO-RODEO. Om kippenvel van te krijgen, vind je niet?

Met een snelheid van 18 m per sekonde springt de wagen, die 1.170 kg weegt op de tweede springplank, gelegen op 11 m van de eerste. Dat is het hoogtepunt van de rodeo.

Al Kent glijdt hier op twee wielen. Dat is een verbazend knap stukje. De piloten van de HOLLYWOOD AUTO-RODEO zijn waarachtig niet aan hun proefstuk!

(Wordt voortgezet.)

S.O.S... WIJ ZIJ

DE nacht viel snel. De regen stroomde neer en dat duurde nu al dagen. Uit het slijk, waarin de kleine vlieghaven omringd door het tropisch woud bijna verzonk, steeg een vochtige damp op. Ondanks het vele water bleef de hitte aanhouden en in de hut waarin men alleen het gekraak van de radio hoorde, was het gewoon om te stikken.

— Daar komt de dokter ! riep Hendrik die op wacht stond.

Te midden van het opspattend water kwam er inderdaad een jeep aangereden die voor de deur stopte. De dokter, nat tot op de huid, kwam binnen.

IK heb het geneesmiddel ! riep hij triomfantelijk en hij trok uit zijn zak een lange metalen doos. Zijn vreugde verstilde toen hij de ernstige blikken van Hendrik en de marconist zag.

— Wel, wat is er ? Is het weer te slecht ? Kan het vliegtuig niet opstijgen ?... Maar Jaak is niet van een kleintje vervaard. Hij komt met zijn vliegtuig overal door !

Hendrik antwoordde niet maar wees met de kin naar een hoek van de hut.

De dokter werd bleek. Daar lag Jaak, de piloot, op een veldbed. Hij klappertandde en krampachtige schokken gingen door zijn lichaam.

— Malariakoorts ! fluisterde Hendrik. Het kwam plotseling even nadat wij je verwittigd hadden.

— Hij zal niet kunnen vliegen, stamelde de dokter. Alles is verloren.

Een drukkende stilte hing in de hut. Iedereen dacht aan de mensen, die in het hart van de wildernis en afgesloten van de rest van de wereld een wanhopige boodschap hadden uitgezonden, die nu enkele uren geleden werd opgevangen door de radio van de kleine vlieghaven... « S.O.S... Wij zijn in stervensnood... Vergiftiging door bedorven voedsel... S.O.S. »

Drie Blanken en een vijftigtal Negers waren daar verloren in het woud, op meer dan 150 km van het dichtst bijgelegen dorp. Bij dit weer was het reeds bijna een wonder dat de radio van de kleine vlieghaven dit S.O.S. had kunnen opvangen.

Dokter Van Tramp, die zij onmiddellijk hadden verwittigd, was nu daar met het kostbaar serum, en toch zouden die mensen moeten sterven als vliegen, want niemand kon opstijgen om hen de reddende medicijnen te brengen.

— Zwijg even, zei de marconist, ik hoor een verre stem. Ja... daar heb je het weer... Ze delen mee dat ze een dode hebben. Ze zijn de wanhoop nabij...

— Antwoord hen onmiddellijk dat er een vliegtuig opstijgt ! riep Hendrik, zeg hen dat ze bij middel van een groot houtvuur de plaats aanduiden waar zij zich juist bevinden.

De geneesheer en de marconist keken Hendrik verbluft aan.

— Ik stijg op, zei Hendrik. Ik... ik zal het proberen.

— Wat, jij ? Maar dat is een dwaasheid ! Je kan toch geen vliegtuig besturen ! Dat is je reinste zelfmoordpoging !

— Maar neen, antwoordde Hendrik, ik heb heel dikwijls gevlogen met Jaak. Eens in de lucht gaf hij mij de commando's in handen. Als ik er in slaag op te stijgen, komt alles in

N IN STERVENSNOOD!

VERHAAL VAN M. PHILIPPE — GEILLUSTREERD DOOR PHIL DAMBLY

orde. Ik ben er van overtuigd dat ik mij goed uit de slag zal trekken!

Ja, beste kerel, het ■ misschien waar wat je zegt, maar vliegen bij mooi weer of door de tropische regen is iets helemaal anders. En hoe ga je landen?

— Ja, dat zal ik wel zien als ik maar eerst daar ben. Hoofdzaak is immers dat ik kom! Die arme lui verwachten van ons de redding. Al het overige heeft niet zo veel belang. Kom, help mij om de machine uit de loods ■ rollen...

Zonder er nog verder woorden aan te verspillen rukte de geneesheer een laken van het veldbed en maakte daarvan zo goed en zo kwaad het ging, een valscherm. Hij verpakte het serum en nog enkele benodigdheden heel zorgvuldig en hechtte die aan het valscherm. De marconist berekende op de kaart de juiste koers, welke het vliegtuig moest nemen en tekende een rood kruis op de plaats waar de mensen in nood zich moesten bevinden.

Een kwartier later steeg Hendrik in de kajuit van de oude Morane.

Zwijgend overhandigde de dokter hem de kostbare lading in het witte laken gewonden. Hij had er een boodschap bijgevoegd voor de zieken en een korte en eenvoudige uitleg over de wijze waarop zij het serum moesten gebruiken.

— Veel geluk, vriend! zei de marconist ontroerd.

In de stuurkajuit droop alles van de vochtigheid. Hendrik betastte de commando's, schakelde de motor in en met een stem die hij zelf niet herkende riep hij:

— Remmen!... Contact!...

De motor hoestte, spuwde blauwe rookwolken uit en begon dan hevig te ronken. Het vliegtuig schudde en beefde alsof het ongeduldig was om te kunnen opstijgen. Hendrik schakelde de lichten aan maar deze waren niet sterk genoeg om de grijze, vloeibare muur te doorpeilen.

— Gelukkig ken ik hier iedere meter grond, dacht hij.

Met bijna religieuse ernst stak hij de duim op, keek nog even naar de dokter en naar de marconist, die daar gebogen en bezorgd in de gietende regen stonden. Dan steeg hij op. Het vliegtuig danste en schokte en Hendrik voelde die schokken als het ware tot in merg en been.

Met de tanden op elkaar geklemd trachtte hij meester te worden van het vliegtuig. Hij moest zich geweldig inspannen om kalm te blijven en zich niet door de paniek te laten overweldigen. Hij deed alles wat mogelijk was om de brutale correcties ■ vermijden en ieder maneuver kalm en beslist uit ■ voeren. De fosforescente wijzerplaten wierpen hun zachte en geruststellende schijn in de stuurhut. Gelukkig wist Hendrik hoe hij er zich moest van bedienen. Hij deed ook een geweldige inspanning om alles wat Jack hem geleerd had, tijdens de vele uren dat ze alleen hadden gevlogen, te herinneren. Hendrik profiteerde van een korte pauze, waarin het vliegtuig kalm, zonder schokken door de lucht vloog, om het gyro-kompas in te schakelen.

— ■ hoop maar, fluisterde hij, dat de marconist de koers juist berekend heeft.

★

ROND het vliegtuig weefde de nacht zijn onrustwekkende toverijen. Verblind door de dichte regen, trachtte Hendrik tevergeefs een lichtpunt te vinden in de donkere, vijandige oceaan, die onder de vleugels van zijn toestel weggleed. Voortdurend viel het vliegtuig in luchtgaten. Hendrik had de indruk reeds eeuwen geleden opgestegen te zijn. Zijn blik zocht het uurwerk. Hij schrok, want hij vloog al anderhalf uur.

— Verduiveld! Ik had sedert lang de bakens moeten zien!

Hij staarde in de nacht en in de regen, maar hij zag niets. Hij was waarschijnlijk de koers verloren. Hij vocht tegen de angst die zich van hem meester maakte en wilde absoluut nog enkele minuten dezelfde koers houden. Nog steeds zag hij niets. Hij moest dus wel degelijk afgedwaald zijn.

— Van waar komt de wind? vroeg Hendrik zich plotseling af. Van het oosten...

Hij zette de naald van het kompas op 90° en vertrok in rechte hoek door de nacht. De tijd verliep. Hij beschreef nu brede cirkels in de lucht, grote witte bliksemflitsen doorkliefden de lucht en kondigden een tornado aan. Heel het landschap was ■ een bleke, irreële glans gehuld en leek op een teaterdecor. Hendrik voelde het koude zweet langs zijn rug lopen; hij wist dat hij bijna geen benzine meer had.

Hij had niet eens meer genoeg om terug ■ keren naar zijn basis en nog steeds had hij die ongelukkige mensen in nood niet gevonden. Alles was dus tevergeefs... Nog eens zocht hij het zwarte land af onder hem. Hij bad om de mensen in nood te vinden.

Plotseling huilde hij van vreugde. In het licht van een bliksemstraal bemerkte hij plotseling het water van de Lufira.

Het toeval had hem op de juiste weg gebracht. Even later bemerkte hij in de verte drie rode lichten.

Tranen van vreugde liepen over zijn wangen en bevend van opwinding boog hij naar het licht toe. Enkele minuten later vloog hij over een kleine, open plek in het woud. Tussen enorme houtvuren die hoog oplaaiden, zag hij mensen die opgewonden met de armen zwaaiden. Hendrik schatte de richting en de kracht van de wind, daalde langzaam, daalde nog en wierp zijn kostbare lading over boord.

Dan schakelde hij de motor weer in volle kracht in en steeg hoger.

Het klein wit valscherm daalde langzaam naar beneden, waar uitgestrekte handen het gretig opvingen. De zieken waren gered.

Heftige schokken in de motor riepen Hendrik tot de werkelijkheid terug. De naald van de benzinemeter stond op nul.

— Daar heb je het! dacht hij verschrikt.

Links van hem gleed de rivier. Hij daalde. Zou hij er in slagen op dit terrein te landen? Hij ontstak de lichten van zijn vliegtuig.

Hij zag een gele slijkvlek, recht voor hem. Dat was een van de lange eilandjes die bij hoogtij door de rivier onder gespoeld werden. Instinktief sneed Hendrik het gas af. Met een geweldige schok raakten de wielen het zand. Het vliegtuig sprong terug omhoog. De piloot greep de stuurknuppel en trok die naar zich toe. Het toestel zakte in het slijk en viel op de neus. De schroef brak. Eindelijk stond de Morane helemaal stil. Een drukkende, tragische stilte hing over het land. Men hoorde alleen de regen op de metalen romp van het vliegtuig...

★

TOEN Hendrik ontwaakte bevond hij zich in het districthospitaal en Jaak, die naast zijn bed zat, lachte hem toe:

— Je hebt je kranig gedragen, kerel! Iedereen spreekt over je. Ik zou het wis en waarachtig niet beter gedaan hebben! Dank zij je moedig optreden zijn de zieken gered. Het serum kwam op tijd.

— En het vliegtuig?...

— Ja, dat is nog al lelijk toegetakeld, maar iets minder toch dan jij. Toen de hulpploegen, die uitgezonden waren om je te zoeken, je eindelijk vonden, wanhoopten wij. We meenden dat je het niet zou overleven, maar dat is nu allemaal voorbij. De Morane kan nog hersteld worden en zodra je terug bent geef ik je ernstige lessen... Iets zegt mij dat jij een as zal worden!

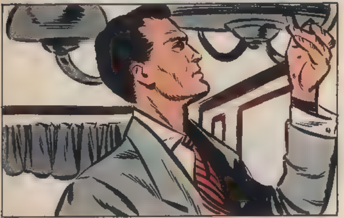

OPERATIE WAAGHALS

Ken Dolan werd met een belangrijke opdracht in Wenen belast. Hilary, welke de geheime operaties leidt, maakt met hem een afspraak.

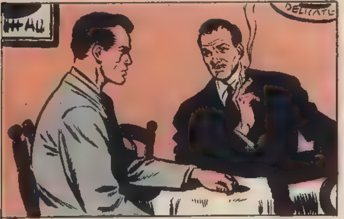
DE GEHEIMZINNIGE ONTMOETING

(13) IN orde, antwoordde Dolan, ik zal er zijn ! » Hilary haakte brusk af. Op het ogenblik dat Ken de hoorn neerlei viel zijn blik op de grote lamp, die zijn kamer verlichtte. Er was iets aan wat hem reeds een hele tijd intrigeerde en nu wilde hij er het fijne van weten. Hij sleepte een tafel bij, zette daarop een stoel en ontdekte een kleine micro, welke door een vaardige hand op perfekte wijze in de lamp verborgen was. Ken fronste de wenkbrauwen...

(14) VERDUIVELD ! Ofwel hebben ze het op mij gemunt, maar ik zou niet weten waarom, ofwel is dat een maatregel welke men ten opzichte van iedere vreemdeling neemt. Maar, het is een waarschuwing. Ik moet zeer voorzichtig zijn ! » Om twintig minuten voor negen uur verliet hij het hotel, keek goed of hij niet gevolgd werd en liet zich door een taxi naar de Konditorei van de Bognerstrasse voeren. Hilary wachtte reeds op hem.

(15) IN een paar woorden vertelde Dolan de geschiedenis van de micro. Hilary luisterde onverschillig. « Je hoeft je daarom niet op te winden, zei hij, want de laatste tijd heeft men zo wat overal luisterposten ingericht. Ik denk niet dat men het speciaal op jou gemunt heeft. Luister liever naar de instrukties. Ik heb een rendez-vous vastgesteld voor morgen met de Oostenrijks ambtenaar die Schacht heet. Jullie ontmoeten elkaar om 10 uur in het stadspark nabij het standbeeld van Schubert. »

(16) KIJK, dat is de foto van Schacht, vervolgde Hilary en gaf Dolan een foto welke deze laatste aandachtig bekeek. De dokumenten zitten in een geplooide krant, die je zal krijgen in ruil voor een dagblad dat jij in de hand houdt. Indien Schacht vijf minuten later is, wacht dan niet op hem. Keer terug naar je hotel. » Ken glimlachte als hij dat hoorde. Hoe vaak had men hem niet in Engeland gezegd dat het voor een geheimagent zeer gevaarlijk is ergens lang op wacht staan !

(17) HET was twee minuten voor tien toen Dolan de volgende morgen op de aangeduide plaats in het stadspark toekwam. Hij was de eerste. Een tiental meter van hem speelden twee jongens onder het waakzaam oog van een oude nurse. Ken ging op een bank zitten, lei het dagblad naast zich en stak een sigaret op. Om tien uur en drie minuten kwam een man op rijpere leeftijd, gekleed met een regenjas en met een groene vilthoed de laan opgewandeld. Dolan's hart sloeg sneller: dat was Schacht.

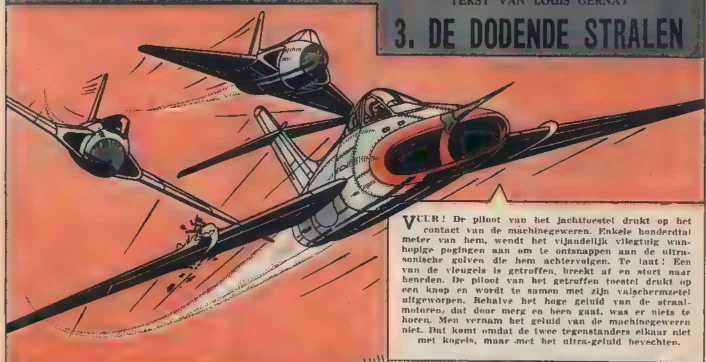

(18) DE Oostenrijker zag bleek en Ken begreep onmiddellijk dat er iets niet in de haak was. Schacht, wiens handen trilden, liep voorbij en liet zijn krant vlak naast de bank vallen. Hij raapte ze onmiddellijk op, murmelde een verontschuldiging en liep verder. Pas op dat ogenblik bemerkte Dolan dat de Oostenrijker geschaduwd werd. Onmiddellijk nadien deed hij echter een andere vaststelling : zonder dat iemand het gezien had, was Schacht er in geslaagd zijn krant tegen die van Ken te ruilen !

HET ULTRA-GELUID

TEKST VAN LOUIS GERNAY

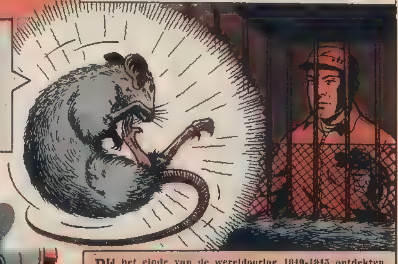
3. DE DODENDE STRALEN

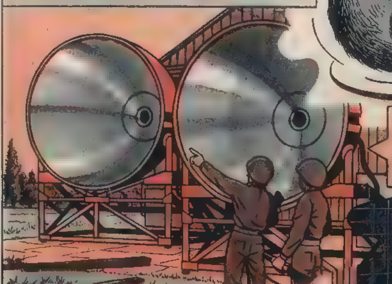

VUUR! De piloot van het jachttoestel drukt op het contact van de machinegeweren. Enkele honderdtal meter van hem, wendt het vijandelijk vliegtuig wanhopige pogingen aan om te ontsnappen aan de ultrasonische golven die hem achtervolgen. Te laat! Een van de vleugels is getroffen, breekt af en stort naar beneden. De piloot van het getroffen toestel drukt op een knop en wordt te samen met zijn valschermzetel uitgeworpen. Behalve het hoge geluid van de straalmotoren, dat door merg en been gaat, was er niets te horen. Men vernam het geluid van de machinegeweren niet. Dat komt omdat de twee tegenstanders elkaar niet met kogels, maar met het ultra-geluid bevechten.

R.LELOUP

JE hebt het geraden, dit is nog toekomstmuziek! Machinegeweren met ultra-sonische golven bestaan nog niet. Toch zijn er reeds enkele wapens, waarin het principe van de ultra-sonische golven werd aangewend. Daniel von Jenef maakte een ultra-sonisch pistool, dat werkt bij middel van een gasstraal. Naar het schijnt werden o.m. in Italië zulke wapens gemaakt. Zij laten toe, aldus meent men, een muis van op een afstand van meer dan 20 m te verlammen.

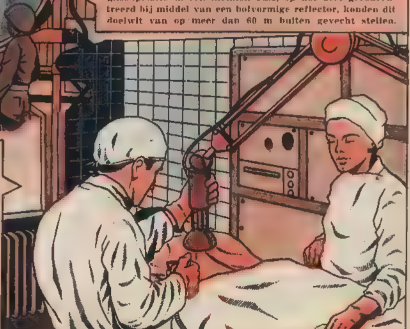

BIJ het einde van de wereldoorlog 1940-1945 ontdekten de geallieerden in een Duits proefstation, nabij Lofer gelegen, een ultra-sonisch kanon. De opeenvolgende gasexplosies in een metalen buis, op het doel geconcentreerd bij middel van een holvormige reflector, konden dit doelwit van op meer dan 60 m buiten gevecht stellen.

HET ultra-geluid dient gelukkig niet alleen om te doden. Het wordt ook aangewend om talrijke ziekten (in het totaal 155) te genezen. Het ultrasonisch apparaat dat de geneesheren gebruiken, gelijkt op een keukenmeubel. Van dit meubel vertrekt er een draad, die met de eigenlijke zender verbonden is: een buis, die een kwarts bevat, welke aan het trillen wordt gebracht door een elektrische stroom.

ZO'N stroom van ultra-geluid wordt op de rug van astmalijders (slechts 2 min. en dat ongeveer twaalf maal) geplaatst en schenkt deze zieken veel kans op genezing. Tijdens een congres van geneesheren, gehouden te Erlangen in 1949, werden 607 gevallen onderzocht. Bij 200 werd een grote verbetering geconstateerd, bij 210 een lichte verbetering. Men staat hier nog slechts op de drempel en de geleerden weten nog lang niet alles over het ultrageluid, dus is alle hoop nog gewettigd.

Onze tekenfilm voor alle jongens van

Ha! Daar bent U...Opgelet, de volgende bewerking...
...het wassen van het linnen. Een druk en... het linnen wordt krachtig rondgedraaid.
Wacht!
HELP!
RRRR
RRR
RRR
RRR
Het gewassen linnen wordt automatisch gemangeld.
Hij zal niet kontent zijn, geloof ik.
AAI! Ik word door de wringer gegrepen.
Wat een geluk dat ik op 't laatste nippertje mijn vest kon uitspelen!
Dit bewijst de degelijkheid van mijn waar!
Het automatisch drogen. Een hete luchtstroom blaast het linnen droog.
Alle donders, wat gebeurt er hier?
Welke barbaar heeft mijn huis zo geteisterd?
D-d-dit is uw h-h-huis n-n-n-niet?!
Neen, dit van mijn vriend. Ik wachtte hierop zijn terugkeer.
EINDE

SHAKE-HANDS

MEN meent heel vaak dat de Engelsen het rekord van het shake-hands hebben. Niets is minder waar, aldus de « Daily Express ». Een Fransman, zo zegt men verder in dit blad, gebruikt gemiddeld anderhalf uur per dag om de handen van vrienden en kennissen te schudden. En dat is dan de gewone, de doorsnee Fransman. Politieke personaliteiten, toneelspelers en andere gekende figuren werden wijselijk buiten de statistieken gehouden!

VADER IGNATIUS

DE Spanjaarden houden evenals de Vlamingen van feestvieren. Zij hebben een respectabel aantal feestdagen. Maar dit jaar is er nog een nationale feestdag bij gekomen, nl. de feestdag van San Ignatio de Loyola. Deze heilige wordt sinds eeuwen ieder jaar gevierd, maar in 1956 werd zijn feestdag een nationale feestdag, en wel omdat het de vierhonderdste verjaardag was van zijn geboorte.

En Sint Ignatius is niet alleen voor Spanje, maar voor heel de katolieke kerk, voor heel de wereld, een figuur van uitzonderlijke betekenis geweest.

Deze Spaanse hidalgo, die vier eeuwen geleden op een stoere burcht in Baskenland (Noord-Spanje) werd geboren, heeft een avontuurlijke jeugd gekend. Zoals de jonge edellieden van zijn rang en zijn tijd, werd hij militair, en onderscheidde hij zich tijdens verschillende veldtochten, belegeringen en bestormingen. Maar op zekere dag werd hij levensgevaarlijk gekwetst tijdens de belegering van Pamplona. Na de operatie wist Ignatio dat hij voor de rest van zijn leven mank zou blijven, en voor een fiere Spaanse ridder was dat een zware handicap.

Tijdens zijn langdurige convalescentie overdacht de avontuurlijke ridder veel dingen en problemen, waar hij vroeger nooit aandacht aan geschonken had. Zijn kwetsuur is hem waarlijk zeer heilzaam geworden, want hij besloot zijn bestaan met nuttiger dingen te vullen dan met wapengekletter. Hij kwam helemaal tot inkeer, en besloot zijn leven te wijden aan God.

Hij werd achtereenvolgens kluizenaar en pelgrim. Ignatius begreep dat de kerk, die allerlei stormen had te trotseren, nood had aan beginselvaste, goed getrainde officieren.

Jarenlang heeft hij met plannen rond gelopen tot stichting van een nieuwe orde. Uit deze plannen is de thans over heel de wereld verspreide Societas Jesu, ofte Jezuitenorde, gegroeid.

Wanneer men de balans opmaakt van wat deze orde in bijna vier eeuwen heeft gepresteerd, begrijpt men best dat de stichter van de Jezuitenorde bij het vierde eeuwfeest van zijn geboorte een uitzonderlijke viering heeft verdiend. En deze viering heeft hij ook gekregen, daarvan waren wij persoonlijk getuige zowel in zijn geboortestreek Loyola, als te Bilbao en in de andere Spaanse steden waar hij heeft vertoefd.

Te Bilbao waren er zoveel deelnemers opgekomen voor de Ignatiusviering, dat ze in zeeschepen moesten logeren.

KUIFJE vertelt je...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

NERO, DE WREDE

HET rad draait... Nu eens zit men boven, dan weer onder. Wanneer de macht en de beschaving van een natie over haar hoogtepunt heen is, gaat het gewoonlijk snel bergaf. Dit was ook het geval voor het Romeinse rijk. Over Tiberius, de eerste opvolger van Augustus, kon men nog enig goeds vertellen, van Nero kan men dit niet meer. Hij was slechts een eigenwijze, wrede tiran.

1. - DE DOOD WAS OVERAL

BIJ de dood van Claudius in 54 was Nero 17 jaar. Het duurde niet lang of hij was dik van het vele eten en van zijn gelaat kon men de grootheidswaanzin afscheppen. De jonge Britanicus, zoon van Claudius, werd uit de weg geruimd. Hij gaf zijn vrouw Octavia, die slechts 20 jaar oud was, het bevel te sterven. Seneca, de filosoof die tevens zijn leraar was, werd verplicht zich de aders te openen. Nero schrok er zelfs niet voor terug zijn moeder, Agrippina, te laten ombrengen.

2. - DE KUNST...

NERO beweerde dat hij een artist was. Hij zong vreselijk slecht, maar wee diegene die hem niet geestdriftig toejuichte. Hij reisde naar Griekenland, vaderland van alle kunsten, om daar zijn goddelijke stem te laten horen. Hij liet zich ook naar het Olympisch stadion brengen en viel daar ten aanschouwe van een grote menigte languit op de grond. Het was om je een bult te lachen, maar de toeschouwers waagden dat niet. Zeer tevreden over zichzelf, kwam Nero naar Rome terug en liet aan iedereen de kronen zien (1800), die men hem geschonken had en waarvoor hij koninklijk had betaald. De tiran zag niet eens meer in hoe belachelijk hij zich aan

3. - DE DICHTER

NERO was er van overtuigd dat hij een groot dichter was en droomde er van onsterfelijke verzen te maken op de ruines van Troje. Om inspiratie te krijgen, liet hij Rome in brand steken. Naar het schijnt aanschouwde hij dit vreselijk schouwspel van op het dak van zijn weelderig paleis. Hij hield een lier in de hand, droeg een bloemenkroon op het hoofd en huilde zijn karamelverzen

4. - EEN KLEIN VERMAAK

DE Romeinen vonden geen smaak in zulke gedichten. Er broedde opstand en Nero kreeg schrik, want hij was een lafaard. Om de woede van het volk te bedaren, zorgde hij voor vermakelijkheden. Hij opende zijn tuin en organiseerde grootse nachtelijke feesten. Hij beschuldigde de christenen er van de stad in brand te hebben gestoken en liet er enkele honderden aanhouden. Hij deed hen aan een paal binden, met hars instrijken en dan in brand steken. Deze vreselijke, menselijke fakkels verlichtten zijn feesten

5. - HET EINDE

MAAR de Romeinen hadden hun buik vol van die wrede tiran en kwamen in het jaar 68 in opstand. Nero vluchtte als slaaf verkleed, maar werd op de hielen gevolgd. Toen hij hoorde dat de paarden van zijn achtervolgers naderden, vroeg hij aan een gezel hem te doden. Dit werd prompt gedaan. Alvorens te sterven, zei

Harald de
Harald en Tuskarora slaagden er in de Vikings, gevangen genomen door de Mohawks, te bevrijden ..
Wij moeten ons vlug uit de voeten maken, want zij zullen honden op onze hielen sturen!
De vluchtelingen trachten zich nog sneller te verwijderen.
Plotseling blijft Tuskarora staan.
Stilte! Luister...
Dat is de kreet van de prairiehond! De Mohawks hebben ons spoor gevonden!
De wind komt uit een ongunstige richting. Wij hebben geen enkele kans om te ontsnappen!
En weldra...
Enkele ogenblikken later staat de prairie in vlam en vuur.
De grootste vijanden vluchten zij aan zij voor het vuur.
Zelfs de bisons stormen weg. Af en toe worden zij met sierlijke sprongen voorbij gestoken door een hertejong of een antiloop.

(1) Eeuwenlang bezorgde Amerika het beste hout voor

DE CHINESE DOOLHOF

Vernon verdenkt er de kleine Chinees van lid of zelfs leider te zijn van een spionagenet. Samen met Buster Webb doorsnuffelt hij een zwart koffertje dat toebehoort aan Li-Fang...

EEN ONVERWACHTE WENDING

KAN jij Chinees lezen ? vroeg Bill Vernon aan Buster Webb die er verbaasd stond bij te kijken.

— Iets ken ik er wel van. Ik leerde het in Korea.

— Dan lees je dat briefje eens, m'n beste, en misschien staat er wel iets in dat je goede opinie over je vriend Li-Fang zal wijzigen.

Buster Webb ontcijferde het briefje en las luidop :

ZEERGEEERDE Colonel. Ons bureau bracht de opperste raad op de hoogte van de prachtige resultaten welke tot op heden door uw ploeg werden geboekt. De laatste fotografische dokumenten, door u aangekondigd schijnen in belangrijkheid de totnogtoe door u geleverde inlichtingen ver te overtreffen. Laat aan niemand anders de zorg over ze te brengen, doe het zelf en dit zo spoedig mogelijk. Dat ware dan tevens een gelegenheid de beloning te ontvangen welke iedere zo gelukkig volbrachte opdracht verdiend ».

— Wel ? Wat denk je daarvan ? riep Vernon. Ik geloof dat mijn oude flair me niet bedrogen heeft !

— Het lijkt ongelooflijk, stamelde Buster Webb. De kleine Chinees, die ik de communie zonder biecht zou hebben gegeven, is dus de leider van het spionagenet !

— Dat lijkt me thans zo klaar als pompwater. We hebben geen sekonde meer te verliezen.

— Ja, we moeten hem onmiddellijk bij de kraag vatten, tegelijkertijd trouwens met Molsen, Jim en de overige leden van de gang.

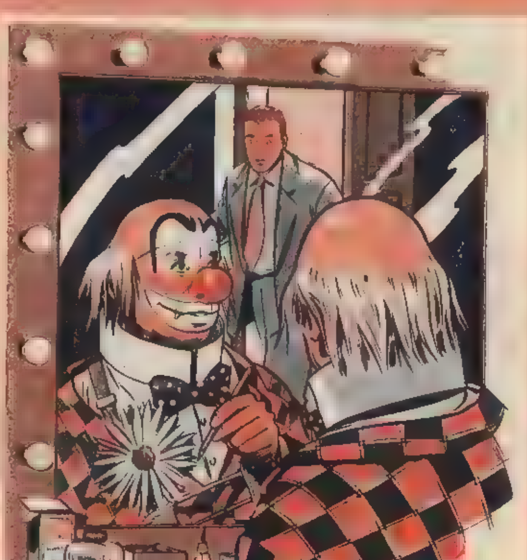
— Luister, zei Vernon, vermits Li-Fang nog geen wantrouwen tegenover je koestert, ga jij hem opvangen, en dit zo stil en zacht mogelijk, in de loge van het teater. Ondertussen zorg ik wel voor de anderen ! Snap je me ?

— Ja, dat komt in orde, antwoordde Buster. Ik weet dat hij iedere avond om acht uur in de music-hall toekomt. Om 20 u 30 zien we elkaar in het centraal politiebureau.

— Wees voorzichtig en veel geluk ! zei Vernon en drukte Webb de hand.

DE jonge Buster Webb voelde zich groot en sterk. Hij had nu de geknipte gelegenheid om te tonen wat hij waard was en de zo begeerde plaats te veroveren.

Om vijf minuten na acht uur stapte hij de music-hall binnen langs de artisteningang en liep

resoluut naar de loge van de kleine Chinees. Voor de deur bleef hij even staan en luisterde scherp. Li-Fang smeerde zijn gelaat waarschijnlijk in met crème alvorens op het toneel te verschijnen, te oordelen althans naar de kleine geluiden die hoorbaar waren : schelen en deksels van kleine crèmepotjes die afgenomen en neergelegd werden.

Zonder aan te kloppen opende Buster vastberaden de deur. Zijn rechterhand klemde in z'n vestzak om de kolf van z'n revolver, gereed op iedere eventualiteit...

— Zeg eens, wat kom jij hier doen ? Wat krijg jij, kerel ? Van beleefdheid weet jij ook niks af, hé ?

In de spiegel zag Buster Webb het verbaasde gelaat van een clown met dikke, rode neus en dikke wenkbrauwen in een driehoek boven de verbaasde ogen getekend.

— Ho... verontschuldig me, bakkelde Buster, ik vergiste me van loge. Ik meende hier m'n goede vriend de Chinees, Li-Fang, aan te treffen... de messenwerper.

— Neen, je hebt je niet vergist, antwoordde de clown vriendelijk. Je bent echter vergeten dat het vrijdag is vandaag en het programma gewijzigd werd... De man die je zoekt, treedt deze week niet meer op.

— O... hij is niet meer hier ? Kan je me misschien zeggen of hij z'n nummer in een ander teater van de stad opvoert ?

— Neen en ik denk niet dat hij nog hier is. Een kwartiertje geleden, op het ogenblik dat ik binnen kwam, verliet hij het teater met z'n koffers. Hij droeg er een hele reeks en vroeg aan de portier een taxi te roepen. Indien ik goed verstaan heb, reed hij recht naar de vlieghaven. Hij sprak over een contract in Florida. De portier moet er meer over weten.

— Dank je voor je inlichtingen en nogmaals excuus voor de storing.

Buster holde de ijzeren trap af en vond de portier.

— Ik had een dringende boodschap voor m'n vriend Li-Fang, maar het schijnt dat hij naar de vlieghaven reed om naar Florida te vertrekken.

— Hij vliegt naar Jacksonville, dat is waar. De arme duivel was zenuwachtig. Z'n vliegtuig vertrok binnen de vijf en twintig minuten en het verkeer is zó druk dat je er niet vlug doorkomt. Je hebt tijd nodig om tot aan de vlieghaven te geraken !

— Dank je ! riep Buster Webb en vertrok alsof de duivel hem op de hielen zat.

Op de hoek van de straat vond hij een taxi en reed de kleine Chinees achterna. Alhoewel hij helemaal geen illusies koesterde over de kans die hij had Li-Fang te vatten, vloekte hij toen een bediende in uniform hem zei, dat het vliegtuig voor Jacksonville ruim tien minuten geleden vertrokken was...

Buster Webb keek de lijst van de vertrekkende passagiers even in en zag tot zijn grote verbazing niet alleen de naam van Li-Fang maar ook die van Nel Molsen en Jim Bratt...

— Verduiveld ! Ze hebben lucht van de zaak gekregen en hebben vlak voor onze neus het anker gelicht !...

Hij trachtte Bill Vernon op te bellen in hotel Star, maar die was er natuurlijk niet. God weet waar die op het ogenblik de bandieten zocht...

— Wanneer vertrekt het volgend vliegtuig naar Jacksonville, informeerde Buster.

— Binnen een uur, aankomst te Jacksonville vijf minuten voor middernacht.

— Prachtig! Ik wens een plaats.

Webb liep naar het postkantoor en telegrafeerde aan het adres van Vernon : « De kanari en zijn makkers per vliegtuig vertrokken naar Jacksonville. Tracht hen te laten opvangen door je vrienden. Ik vertrek met het volgend vliegtuig voor het geval je dit bericht niet tijdig mocht krijgen. Webb ».

— Ziezo, ik meen dat ik deed wat ik kon, maar ik heb de indruk dat ik nog lang niet aan het einde van m'n moeilijkheden ben! Die knapen zijn werkelijk sterk! Toen Li-Fang ontdekte dat het ontvangstbewijs voor z'n koffertje in het station verdwenen was, begreep hij meteen dat zijn spel, totnogtoe zo handig verborgen, eindelijk aan het licht was gekomen. Indien Vernon mijn telegram te laat krijgt, is het mogelijk dat ze alle drie ontsnappen... In ieder geval sta ik op dit ogenblik alleen om het tegen Li-Fang op te nemen.

Een tiental keren trachtte hij Vernon telefonisch te bereiken, maar tevergeefs. Hij kreeg steeds hetzelfde antwoord : Mijnheer Vernon is nog niet teruggekeerd. Buster was moe van op en neer te wandelen toen men, bij middel van een luidspreker, de reizigers uitnodigde plaats te nemen aan boord van het vliegtuig. Toen het tweemotorig toestel opsteeg, was het reeds nacht. Buster lag achterover in z'n zetel en de meest tegenstrijdige gedachten spookten rond in z'n hoofd. Nu eens dacht hij dat hij heel de bende zou kunnen vatten, dan weer schold hij zichzelf voor idioot. Hoe zou hij heel alleen en op zichzelf aangewezen drie handige bandieten op het droge kunnen brengen? Hij zou ze trouwens nooit vinden!

Moe van het denken en van pure opwinding dommelde hij eindelijk in. Toen blonken echter de lichten van Jacksonville reeds en wenkten de schijnwerpers van de vlieghaven hem toe...

★

TIEN minuten later kwam hij uit de gebouwen van de vlieghaven en aarzelde in welke richting hij zou stevenen, als een man met groene gabardine en kastanjebruine vilthoed op hem toetrad met de woorden :

— Bent u misschien Buster Webb? De man toonde meteen een ronde koperen medaille waarop de adelaar van de Verenigde Staten gegrift stond en een schildje met de letters F.B.I.

— Ja, dat ben ik... Hoe wist u dat...

— Bob Durban, van de Staatspolitie. Commissaris Bill Vernon verwittigde ons per radio van je komst. De drie verdachten werden bij hun aankomst door onze agenten geschaduwd. Onze inspecteurs bewaken het hotel waar ze afgestapt zijn. We hebben op je gewacht om hen te identifieren en aan te houden. M'n wagen staat hier. Stap maar in. Ik breng je er onmiddellijk naartoe. Hoe vlugger die zaak afgehandeld is, des te beter.

— Ik ben blij dat je hier bent, inspecteur. Ik vroeg me af hoe ik het alleen zou klaar spelen...

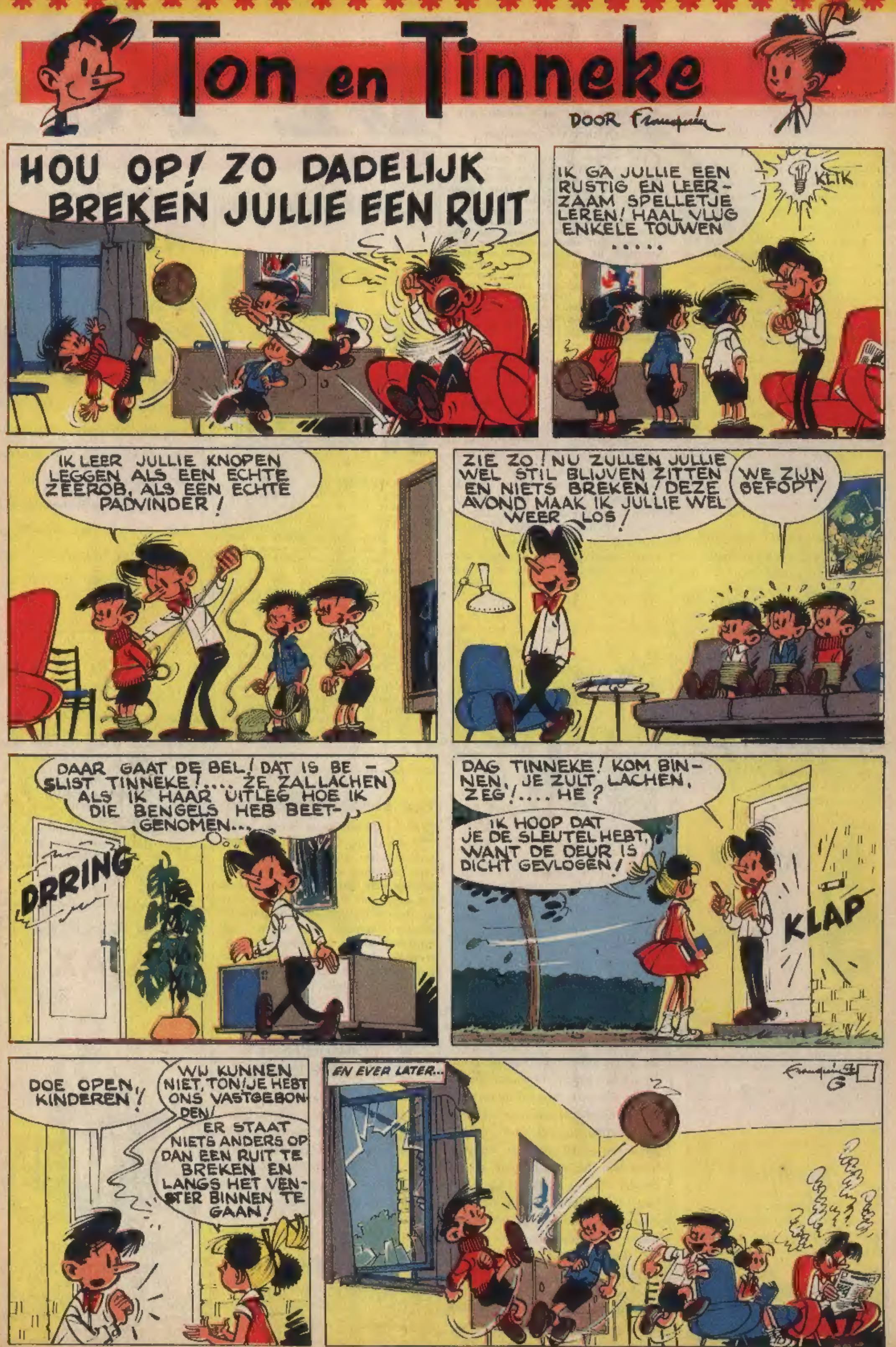
Toen Buster Webb in de zwarte wagen stapte, die met ronkende motor op hem wachtte, ontwaardde hij achteraan in die auto... Li-Fang, Nel Molson en Jim Bratt. Alle drie richtten zij de loop van hun revolver op hem.

VOLGENDE WEEK :

EEN FRAAI GEZELSCHAP

DE AVONTUREN VAN ALEX
TEKST EN TEKENINGEN
DE TIARA VAN ORIBAL
VAN JACQUES MARTIN
Arbaces juicht, want het ogenblik
van zijn wraak is aangebroken...
Door de bres in de stuw valt het water met donderend geraas in de stroom. De geweldige watermassa sleurt alles op haar weg mee . . .
Reusachtige golven spatten op en vloeien met verbazende snelheid in de richting van Zür-Bakal. Het lawaai is oorverdovend . . .
De demonische Arbaces jubelt van vreugde . . .
Prachtig! Een wonderlijk schouwspel! Kijk, die vervloekte stad zal weggespoeld worden!...Ha! Ha! Ha!... Er zal geen steen op steen van blijven!...Ha! Ha! Ha!...
Oribal en Alex, opgeschrikt door dat onheilspellend lawaai snellen naar het balkon en hebben onmiddellijk begrepen wat er gebeurd is . . .
De stuwdam!... Arbaces!...
Zo'n monster!
Vlug, wij moeten de soldaten bijeen roepen en trachten iets te ondernemen! Er blijft ons misschien nog een kans . . .
Goed! Ik zal het onmogelijke beproeven om de inwoners van de stad te redden.
Alex snelt buiten . . .
He, kom mee! En roep alle gewapenden op! Wij lopen langs de vesting tot aan de stuwdam!
De nood is hoog in de stad. Met onweerstaanbare kracht dringt het water overal door en stijgt van minuut tot minuut. In het lage gedeelte van de stad wacht er Oribal een vreselijk schouwspel.
Vlug!...Vlug!...Naar het paleis! Vlug! Loop allemaal naar het paleis! Geef mij de hand en vorm een ketting!
Helaas, het water is sterker en vele ongelukkigen moeten van uitputting de strijd opgeven en steeds zwelt het water...
Arbaces, die deze verwoesting van in de verte gadeslaat, slaat met de armen als een gek. Hij is zeer tevreden over zijn werk.
Ik ben gewroken! Al mijn vijanden zullen door de vloed verzwolgen worden!
De Griek heeft niet gezien dat de muur, onder de hevige druk van het water, aan alle kanten barst en op het punt staat te bezwijken.

Ton en Tinneke
DOOR Franquin
HOU OP! ZO DADELIJK BREKEN JULLIE EEN RUIT
IK GA JULLIE EEN RUSTIG EN LEERZAAM SPELLETJE LEREN! HAAL VLUG ENKELE TOUWEN .....
KLIK
IK LEER JULLIE KNOPEN LEGGEN ALS EEN ECHTE ZEEROB, ALS EEN ECHTE PADVINDER!
ZIE ZO! NU ZULLEN JULLIE WEL STIL BLIJVEN ZITTEN EN NIETS BREKEN! DEZE AVOND MAAK IK JULLIE WEL WEER LOS!
WE ZIJN GEFOPT!
DAAR GAAT DE BEL! DAT IS BESLIST TINNEKE!.... ZE ZAL LACHEN ALS IK HAAR UITLEG HOE IK DIE BENGELS HEB BEETGENOMEN...
DRRING
DAG TINNEKE! KOM BINNEN, JE ZULT LACHEN, ZEG!.... HE?
IK HOOP DAT JE DE SLEUTEL HEBT, WANT DE DEUR IS DICHT GEVLOGEN!
KLAP
DOE OPEN, KINDEREN!
WIJ KUNNEN NIET, TON! JE HEBT ONS VASTGEBONDEN!
ER STAAT NIETS ANDERS OP DAN EEN RUIT TE BREKEN EN LANGS HET VENSTER BINNEN TE GAAN!
EN EVER LATER...

MARS

(Vervolg van bladzijde 11.)

ER ZIJN GEEN KANALEN DOOR MENSENHAND GEMAAKT !

DE « kanalen » ontdekt door de Italiaanse astronoom Schiaparelli in het jaar 1877 werden niet door mensenhand gegraven. De Amerikaan Percival Lowell zag niet alleen kanalen, hij ontdekte ook zwarte punten die, naar hij meende, steden moesten zijn of oasen aangelegd door de Marsbewoners. De « vlekken » die op Mars zichtbaar zijn hebben, volgens de laatste observaties door befaamde astronomen gedaan, niets met kanalen te maken.

HET OOG DAT EEN AFSTAND VAN ZES MILJOEN LICHTJAREN OVERBRUGT

OM dieper naar de geheimen van Mars te peilen, moet men nog machtiger sterrekijkers hebben dan deze waarover men thans beschikt. Men meldde dat men op de Mont Palomar een electrisch oog zal installeren, dat de huidige telescoop met 200 duimen zal versterken. Dit electronisch oog zou toelaten de ruimte te doorpeilen op een afstand van 3 tot 6 miljard lichtjaren. De telescoop van de Mont Palomar ziet thans tot op 1 à 2 miljard lichtjaren wat toch op zichzelf reeds een wonder is ! Zou dat electronisch oog in staat zijn het geheim van Mars te doorgronden ?

EEN REKENWONDER

FRED SAFIER woont in Californie, hij is nog maar pas twaalf jaar oud en werd opgenomen aan de Harvard universiteit. Niet mogelijk ? Toch wel. Fred is een rekenwonder en hij wil wiskunde en fysica studeren.

Maak je geen zorgen, Sabena bewaart het

VAN januari tot oktober van dit jaar reisden er 316.000 reizigers met de Sabena en lieten 759 voorwerpen in de vliegtuigen liggen. Tussen deze vergeten voorwerpen zijn er waardevolle artikels zoals juwelen, schrijfmachines, fototoestellen, radio's, regenschermen, en zelfs een hemd, een broek en een kunstgebit ! De verstrooide reizigers kunnen indien ze willen alles weer terug krijgen, want geen enkel van de voorwerpen gevonden in de Sabenatoestellen wordt ooit geveild. Alles wordt zorgvuldig en voor onbepaalde tijd bewaard.

HOE LANGER... HOE DUURDER

DE klub van de lange mensen vergaderde voor het eerst te Kassel in Duitsland en eiste vermindering van belastingen. Waarom ? Wel, omdat het veel duurder kost lange mensen te kleden en eten te geven dan kleine. De minimum maten voor de klubleden zijn 1,90 m voor mannen, 1,80 m voor vrouwen. De grootste man is Heinz Klein : 2,24 m, de langste vrouw is gravin Arco-Valley : 1,90 m.

Copyright by A.L.I.

— Naar het schijnt heeft hij met deze metode goede resultaten behaald. Ik vind ze ongepast en wat denk jij ?

Motorpech op 60 meter van de begane grond

EEN acrobaat van de « Traber Show » gaf een staaltje van zijn kunde op het marktplein van Saint-Nazaire in Frankrijk. Op zestig meter boven de begane grond en op en stalen touw dat slechts 5 mm dik was, had hij motorpech. De evenwichtkunstenaar verloor zijn koelbloedigheid geen ogenblik en vroeg gerief om zijn motor te herstellen Men gaf hem dit bij middel van een touw. De artist had 25 minuten nodig om, ten koste van heel wat halsbrekende toeren, zijn motorfiets te herstellen. Toen hij daarmee klaar was, werkte hij zijn nummer verder af alsof er niets gebeurd ware. Het spreekt vanzelf dat hij langdurig werd toegejuicht door het geestdriftig publiek.

DE POS

DE KLOK SLAAT 13 !

GELOOF HET of geloof het niet, maar het is de zuivere waarheid dat de grote klok, die bij de ingang van het park van de Earl van Ellesmere in Worsley (Groot Brittannië) staat, 's middags om een uur **niet eens** maar **dertien** keren slaat ! Het is heel, heel lang geleden dat de hertog van Bridgewater in dit gebied een kanaal liet graven. De arbeiders kwamen na het eten echter nooit stipt om 1 uur naar hun werk en als de hertog vroeg waarom zij steeds te laat kwamen, antwoordden zij, dat ze de ene slag van de klok nooit hoorden. « Dan zullen wij dat veranderen », zei de hertog en hij zorgde er voor dat de klok niet eens, maar dertien maal sloeg ! En sedertdien is het een traditie geworden dat de klok van Worsley iedere middag om 1 uur 13 keren slaat !

Een kleine sabelantiloop

EEN sabelantiloop werd geboren in de dierentuin van Antwerpen. Het antilopenkalfje is zo teer en broos als een porseleinenbeeldje. De sabelantiloop behoort tot een zeer zeldzame soort van antilopen. Zij hebben lange, naaldscherpe horens en weten zich daarmee flink te verdedigen. Er werden maatregelen getroffen om het volledig uitsterven van deze soort te verhinderen.

65 VERDIEPINGEN IN 36 SEKONDEN

VAN 1930 tot nu hebben de 166 liften van het Rockefellercentrum in New York een miljard mensen op en af gevoerd. Acht van deze liften staan bekend als de snelsten ter wereld : 65 verdiepingen in 36 sekonden !

EEN REKORD

DE bamboe wast het vlugst. Op Ceylon wast het bamboegras op een dag niet minder dan 85 cm !

NIEUWS IN

● **Wist je dat je tijdens je leven meer dan 300.000 km te voet aflegt ? Het zijn de experten uit het schoenmakersbedrijf die dat nauwkeurig hebben uitgerekend en zij kunnen het weten !**

● **Ieder jaar zijn er meer auto's in de Verenigde Staten. In vijf en twintig jaar tijd steeg het aantal van 23 op 61 miljoen wagens.**

HET GEWICHT VAN EEN BEELD

JE weet misschien dat het beeld op het televisiescherm samengesteld is uit talrijke stipjes elektriciteit. Een Russisch geleerde maakte talrijke ingewikkelde berekeningen om het gewicht te kennen van een beeld op het televisiescherm. Volgens hem geeft een programma van twee uren een gewicht van een duizendste van een miljardste gram. Om een gram beeld te bekomen zou de voorstelling 5.000 jaar moeten duren.

Tilion

HET KORT

● In Tibet werd de éérste elektrische centrale ingehuldigd. Dat was voor Lhassa, de hoofdstad waar de Dalaï Lama vertoeft, een historisch ogenblik. Voor de allereerste keer was het paleis van de Dalaï Lama verlicht bij middel van elektriciteit.

IETS OVER VLOOIEN

PROFESSOR Allan Benton van New York kreeg van de Amerikaanse regering een studiebeurs van drie jaar om de zeden en de gewoonten van de vlooien te bestuderen. Hij is er speciaal mee belast uit te maken wat er die beestjes toe aanzet dees en niet geen slachtoffer uit te kiezen. Of die professor de vlooien een interviewtje afneemt ?...

DE WERELDBOL IN VROUWENHANDEN

IN Duitsland werden aardige handtasjes in de vorm van een wereldbol op de markt gebracht. Het is dus niet meer Atlas, die de wereldbol draagt, maar het zwakke geslacht !

Zij verdwijnen spoorloos

VOLGENS een statistiek van de politie verdwijnen er in Groot Brittannië jaarlijks gemiddeld 5.000 mensen, waarvan er 175 nooit worden teruggevonden. Zij verdwijnen spoorloos !

SPAAR DE TOREN

HET werd alle Britse piloten van straalvliegtuigen ten strengste verboden nog boven de katedraal van Salisbury te vliegen. De architecten, die er mee belast zijn dit prachtig bouwwerk zo goed mogelijk te bewaren, vrezen inderdaad dat de geweldige uchtverplaatsingen, veroorzaakt door straalvliegtuigen, de instorting van de toren die reeds sedert vier eeuwen erg wankelbaar is, tot gevolg zou kunnen hebben.

STEEDS HOGER

EEN verkenningsballon opgelaten door de universiteit van Minnesota (U.S.A.) bereikte een hoogte van 43.561 m. Het was een ballon in de vorm van een 60 m hoge pyramide zonder piloot en gemaakt uit een nieuw plastic materiaal « mylar » geheten. De ballon bevatte 28.000 m3 helium.

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE WROKKIG ?

10 JA : Mijn beste vriend, wrok helpt je niet vooruit. Het maakt je eenvoudig maar ongelukkig en je geeft daardoor iedereen de indruk dat je een slecht karakter hebt. Begraaf je wrok, mijn beste vriend, en vergeet al een keer het onrecht dat je (naar je mening) werd aangedaan.

VAN 7 TOT 9 JA : Je hebt gelijk in die zin, dat diegene die je heeft aangevallen, de eerste stap moet doen om weer vrede te sluiten. Zijn eigenliefde belet hem dit waarschijnlijk, doe jij de eerste stap en trek je van prestige of eigenliefde, enz... enz... niets aan !

VAN 4 TOT 6 JA : Je hebt de belediging niet kunnen slikken. Je wil absoluut triomferen op je vijand ? Het is misschien werkelijk veel gevraagd van je, maar het is zóveel beter wrok en haat te vergeten en vrede te sluiten. Nogmaals, met wrok win je niets !

VAN 1 TOT 3 JA : Jij bent helemaal niet wrokkig. Je kunt een ruzie vergeten en zand strooien over een onrecht dat je werd aangedaan.

0 JA : Veel volwassenen zouden een voorbeeld aan je kunnen nemen. Wij zijn fier op je, beste vriend !

WALVIS, WAAR GA JE NAAR TOE ?

IN de wateren van Australië zijn wetenschapsmensen druk aan het werk om achthonderd walvissen van een merkteken te voorzien. Dit wordt gedaan om te weten waar juist de walvissen naar toe trekken en op hoeveel tijd zij een bepaalde afstand afleggen. Men weet nu reeds dat de walvissen in de zomer naar het zuiden toe zwemmen en voor de winter terug naar het noorden trekken. Zij volgen bijna altijd precies dezelfde weg.

LEES KUIFJE IEDERE WEEK

Het weekblad « KUIFJE » : 11e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel.

KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 60 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IX
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Canada : 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	Buitenland Belgisch Kongo	Canada
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea.

Publiciteit : Publiart

DE AVONTUREN VAN
KUIFJE
COKES IN STOCK
DOOR
HERGÉ
Kapitein Haddock wou Abdoellah mores leren als...
Ik, Hassim, dienaar van zijne hoogheid Abdoellah...
... en ik brief meegebracht van mijn emir!
Zeer hoogedel Vriend,
Ik verbrouwen toe aan U mijn zoon Abdallah om te vervolmaak zijn Nederlandsch spraak. Hier aangebroken heel slecht tijd. Wanneer ongeluk mij valt op de hoofd, ik verzekerd zijn van Uwe vriendelijkheidschap om Abdallah te geef de best zorg.
Emir Ben Kalish Ezab
Kuifje, lees dat een keer! Het is voor jou... En jij, Hassim, verklaar mij over welke gebeurtenissen de emir spreekt!
Ik niet weten, heer!
Wel, wat denk je er van?... Maar het mooiste van heel die geschiedenis is, dat wij nu met Abdoellah opgescheept zitten. Wij zullen die knaap moeten dresseren!
Abdoellah!... Jij galgenaas!... Ik zal je eens leren, wacht vriendje!
AAI!
Halt! Jij niet raken aan de zoon van mijn emir!
Jij niet raken!... Jij niet raken!... Denk je waarachtig, grote kaffer, dat ik die pest van een jongen zal toelaten hier nog meer zulke streken uit te halen!
Wacht, ik zal je wel krijgen, kleine schurk!
Mijnheer!... Mijnheer!... Het is verschrikkelijk!... Die vreemdelingen hebben zich geinstalleerd...
Straks Nestor... Straks...
... in het groot salon!
6